

μέσα οι ιερείς με την Κομαιθώ και ή κόρες που βαστούσαν λουλούδια.

Στάθηκαν μπροστά στο ξύλινο άγαλμα της Θεάς και άφω τό στόλισαν γονάτισαν μπροστά του...

—“Ω έλαφιβόλε, είπε με βροντώδη φωνή ένας άπ’ τους ιερείς’ ώ κόρη του Διός και της Λητούς γονατίζουμε μπροστά σου...”

Και ένφ όλόκληρο τό πλήθος που ήταν έξω από τό Ναό έγονάτιζεν, έσυνέχισε στόν ίδιο τόνο την πρόσευχή του:

—“Ω, Παρθένα λευκή και άμόλυντη, ώ ύπέροχη κόρη που ή λάμψη του προσώπου σου σκορπίζεται στη Γη σε άχτινες που άσημώνουν τους κάμπους και τη θάλασσα, ώ θεία “Αρτεμις που πλανιέσαι με της συντροφισσές σου στα δάση και κυνηγής τά έλάφια με τά χρυσά σου τόξα και την δλόχρυση φαρέτρα σου δέξου της ίκεσίες μας. Δέξου άκόμα φύλακα του άσπλου Ναού σου την κόρη του Εϋμολπου Κομαιθώ που με τυς πέπλους της παρθενίας της άγκαλιάζει τό όμοίωμά σου... Δέξου την και φύλαγε την “Αρόη, τη Μεσάτιδα και την “Ανθεια που ό λαός τους γονα-

τιστός σε παρακαλεί.

“Ο ιερεύς σταμάτησε ένφ οι άλλοι δύο ιερείς σηκώθηκαν και κρατώντας από τά χέρια την Κομαιθώ την έφεραν στην πύλη του Ναού για να την δη τό πλήθος...

—“Άξια, άξια φώναξαν όλοι με μιá φωνή και σε λίγο σκορπίστηκαν στο λόφο κι’ άρχισαν να ψάλλουν ύμνους στη Θεά...”

Μέσα στο Ναό ή τελετή δέν ειχε τελειώσει άκόμη.

“Η Κομαιθώ ώδηγήθηκεν από τους ιερείς και πάλι μπροστά στο όμοίωμα της Θεάς όπου της παρέδωκαν τά κλειδιά του Ναού και γονατιστή ώρκίστηκε πώς θά μείνη άγρυπνος φρουρός του. “Ωρκίστηκεν άκόμη πώς σάν ίερεία θά φυλάξη τους νόμους που οεβάστηκαν γεννεές όλόκληρες και δέν θά επιτρέψη σε κανέναν να μολύνη τόν ιερό χώρο...

Τήν ώδήγησαν ύστερα σ’ ένα διαμέρισμα του Ναού όπου θάμενε με δύο άλλες που ειχε βοηθούς και ή κόρη του Μνησίππου και θεληματικά τους έμειναν άκόμη—ένφ άν ήθελαν μπορούσαν ν’ άντικατασταθούν -γιατί άγαπούσαν πολύ -την ώμορφη κόρη του Εϋμολπου.
(“Ακολουθεί)

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ

ΤΗΣ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

—Τό έργον του Έννδέσμου Έλλήνων Οικογενειαρχών. —“Ο λόγος του κ. Λεφανοωούλου.

Τήν 8ην έσπερινήν της παρελθούσης Τετάρτης 2ας τρέχοντος έγένοντο εις τό λυκείον “Αγιος “Ανδρέας τά εγκαινία της νεοίδρυθείσης ύπό του ένταϋθα συνδέσμου τών “Ελλήνων οικογενειαρχών, νυκτερινής σχολής έμπορικών μαθημάτων, εις τους ύπαλλήλους της πόλεως.

Κατά τά εγκαινία παρέστησαν ό βουλευτής κ. Μάρκου, ό Δήμαρχος κ. Βλάχος, ό Διευθυντής της Νομαρχίας κ. Μακρόπουλος, ό επιτελεάρχης της ΙΙΙ Μεραρχίας κ. Βλοχαϊτόπουλος, ό άντισ)χης κ. “Αλεξάνδρου, ό

ταγ)χης κ. Πολυχρονόπουλος, ό πρόεδρος του επαγγελματικού επιμελητηρίου κ. Πανταζής και άλλοι. “Η στρατιωτική μουσική ύπό τόν κ. Κονιδάρην άνέκρουε διάφορα τεμάχια. “Ακολούθως έψάλη ύπό του πρωθιερέως κ. “Ανδρ. Λεονταρίτη δοξολογία, μετά τό πέρας δε αυτής ό πρόεδρος του συνδέσμου και διευθυντής του λυκείου ε “Αγιος “Ανδρέας, κ. Στεφανόπουλος ώμίλησε σχετικώς με τό έργον της Σχολής.

“Εν άρχή έξήρε τά αγαθά της Σχολής όπου ό φοιτών ύπάλληλος οιουδήποτε κατα-

στήματος μικροῦ ἢ μεγάλου θὰ μορφοῦται καὶ ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ἐμπορικῶς ἐξερχόμενος δὲ ἐξ αὐτῆς θὰ ἦναι ἐφωδιασμένος μὲ ὄσας γνώσεις καὶ οἱ εἰς τὰ ἡμερήσια σχολεῖα φοιτῶντες, ὥστε νὰ καταλαμβάνη καὶ δημοσία ὑπυργήματα. Ἀνέφερον ὅτι διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς σχολῆς ἐδήλωσαν ὅτι θὰ συνεισφέρουν ἀρκετὰ μέλη τῆς κοινωνίας μας τονίσας ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία.

Περαιτέρω εἶπεν ὅτι ἡ σχολὴ θὰ κάμῃ ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ὑπὸ προσωρινῆν μορφήν «ἐλευθέρων ἐμπορικῶν σπουδῶν» ἀποκλειστικῶς δι' ἐμποροῦπαλλήλους, μέχρι τῆς χορηγήσεως τῆς ἀδείας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως λειτουργίας σχολῆς δημοτίμου πρὸς τὰς δημοσίας. Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θὰ λειτουργήσῃ τὸ προπαρασκευαστικὸν τμήμα μὲ μαθητὰς ἀποφοίτους τῆς ἔκτης τάξεως τοῦ πλήρους δημοτικοῦ σχολείου καὶ ἡ πρῶτη τάξις μὲ μαθητὰς ἀποφοίτους τοῦ σχολαρχείου καὶ γυμνασιακῶν τάξεων. Κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος θὰ λειτουργήσῃ ἐπίσης τὸ προπαρασκευαστικὸν τμήμα, ἡ πρῶτη τάξις καὶ ἡ δευτέρα, ἧτις θὰ δεχθῆ τὸς μαθητὰς, οἵτινες θὰ προαχθοῦν ἐκ τῆς πρῶτης τάξεως κατὰ τὸν προσεχῆ Ἰούλιον καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ἐτόνισεν ὅτι ὁ σύνδεσμος ἀποβλέπει καὶ εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ λαϊκοῦ βιβλίου συνεργαζόμενος πρὸς τοῦτο μετὰ τῶν φιλανθρωπικῶν τῆς πόλεως. Οἱ νέοι πάσης τάξεως θὰ εὐρωσιν ἐν τῷ συνδέσμῳ τὸν πᾶτέρα τὸν φιλόστοργον. Ἐν τέλει ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ ἱερός οὗτος σκοπὸς τοῦ συνδέσμου θὰ ἐπιτύχῃ.

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Στεφανοπούλου ἐκάλυψαν ζωηρὰ χειροκροτήματα τῶν ἐπισήμων, τῶν προσκεκλημένων καὶ τῶν 80 περίπου μαθητῶν τῆς νεοίδρυθείσης σχολῆς, οἵτινες εἶχον παραταχθῆ εἰς τὸ βᾶθος τῆς αἰθούσης:

Ἀκολούθως ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἐπαίανσε τὸν Ἐθνικὸν Ὑμνον, πάντες δὲ οἱ παριστάμενοι συνχάρησαν θερμῶς τὸν κ. Στεφανόπουλον καὶ τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συνδέσμου, εὐχηθέντες εἰς αὐτοὺς πλήρη ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον των.

—Ἀνατροπὴ πρίγκηπος.

Ὁ Βασιλεὺς Λουδοβίκος—Φίλιππος διηγείτο κάποτε εἰς τὸν Βίκτωρα Οὐγγῶ, εἰς τὸν ὁποῖον ἔκαμνε συχνὰ ἐκμυστηρεύσεις, ὅτι δὲν ἠγάπησεν εἰς τὴν ζωὴν του παρὰ μόνον μίαν φορὰν.

Ἐκαλεῖτο τότε, Λουῖς τοῦ Σάρτε, ἦτο 17 ἐτῶν καὶ ἀντικείμενον τοῦ ἔρωτος του ἦτο ἡ κυρία ντὲ Γκενλὶς, ἡ παιδαγωγὸς του, ποῦ ἦτο κατὰ εἰκοσι ἔτη μεγαλύτερα του.

Ἡ ἀνατροπὴ, τὴν ὁποίαν ἡ ἀξιόλογος αὐτὴ γυνὴ ἔδωκε εἰς τοὺς δύο μαθητὰς της, τὸν Λουδοβίκον—Φίλιππον καὶ τὴν Καν Ἀντελαϊντ ἦτο μίᾳς ἀσθηρότητος καὶ σκληροῦτος σπαρτιατικῆς.

«Χειμῶνα καὶ θέρος, διηγεῖται ὁ Βασιλεὺς, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ σηκωνώμεθα εἰς τὰς ἔξ, γάλα ψωμί καὶ λίγο κρέας ψητὸν ἦτο δλόκληρος ἡ τροφὴ μας.

Ποτὲ γλύκισμα, ποτὲ τίποτε ἄλλο, ἐκοιμώμεθα ἐπάνω σὲ στρωμα ξηρὸν, ἐργαζόμεθα ἀδιακόπως. Ποτὲ δὲν μᾶς εἶχε ἐπιτρέψει καμμίαν διασκέδασιν.»

Ὁ πρίγκηψ ὑπεχρεώθη νὰ ἐκμάθῃ ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα. Βραδύτερον ἔμαθα νὰ ξυρίζω σὺν τὸν Φυγαρὸ καὶ νὰ μαγειρεύω σὺν τοῖς κορντὸν—μπλέ.

Εἰς αὐτὸ τὸ κρεβάτι τοῦ θανάτου της ἡ κ. ντὲ Γκενλὶς μᾶς ἔδωκε μαρτυρίαν περὶ τῆς ἀνατροφῆς, ποῦ ἔδωκε εἰς τὸν μαθητὴν της: «Ἦτο ἕνας πρίγκηψ καὶ τὸν ἔκαμα ἄνθρωπον. Ἦτο ἄγριος καὶ τὸν ἔκαμα κοινωνικόν. Ἦτο δειλὸς καὶ τὸν ἔκαμα γενναῖον.»

Ὁ πρίγκηψ ἐξ' ἄλλου, καθὼς καὶ ἡ ἀδελφὴ του, διετήρησαν ἕνα σεβασμὸν καὶ μίαν στοργὴν δι' αὐτὴν ποῦ ἀνέπτυξε καὶ διεμόρφωσε τὸ μυαλὸ καὶ τὴν καρδίαν των.

